

השבועון המצויר לאינפורמציה

ת.ד. 136 י"ג 26785
מ"מ הכתב הראשי: עמנואל סרת
מחיר: 29.9.53

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה: חנני נה
הצלם הראשי: יחזקאל רבינו

חברי מערכת: מיכאל אלמו, דוד ארנון, משה כראפרים, יחיאל כשן, יהודה נבאי, נצה נבון, לילי נבון, אוסקר טאנר, פיליב קשת

ציירי עשרים: שלמה בן-דוד, שמואל בק, שרנא חייל זאב ליפמן, מיליס סנר, פאול קור, נרט רוטשילד

מנהל מעבדה: דוד חמיני
סוכרי חוץ: מונטי ניקובס, נבריאלי דנון, יוש

ראש המינהלה: שלמה הררי

קנין י"ג

כל אדם ששרת ביחידה לוחמת מכיר את ההשפעה המפליאה של פקודת היכוך. רגע אחד דומה היחידה למחנה נופש. האנשים רובצים על המיטות, מעלעלים בספרים, משיחקים פוקר, בולעים וואפלים. עקבור רגע קשה להכיר את אותם האנשים: כל הנוחיות הבורגנית נשדה מהם כקליפה, משחולות מעוברות ברובים, האלחוטאים מקשקשים בקומקום, מקלענים טוענים סרטים, מתיחות עליונה תפסה את מקום-השאננות השיגרתית. משהו מעין זה קרה בשבוע שעבר במערכת. הגליון הוכן לדפוס. העמודים — בינינו הם השער ושלושה עמודים מוקדשים לפרשת

בסופו של דבר לא איתר העתון אף ברעף אחד. הוא הופיע בקיוסקים בדיוק נמרץ. אולם אהה, בפתחך את עמודי, שיטשפה מן הסתם את עיניך. שני העמודים הלבנים היו בלתי-העולשהים מאד. אני מקחה שהבינות.

דבר אחד גרם לי קורת רוח יותר אף מעצם ביצוע עבודה. איש מכין כל חברי המערכת את פיקס אף לרגע בן קורבן זה, שהוקרב על-ידי העתון, היה כדאי. ואיש לא פיקס שהוא יהיה כדאי גם בעיניך.

לי באופן אישי היתה הרגשה שאני משלם חוב פרטי. חוב זה מקורו באותו יום, בפסח 1948, כשהוטל עלינו ללוח שירת-ענק שהי בילה תחמושת ומזון חיוני לירושלים הי רעבה. לא היו לנו משוריינים. ניסינו, איך שהוא,

שהיום כהן, אורי סלע ומיכאלי קשת בפועלי דפוס

לבות מסביבנו שריון של גבינות-תנובה. אולם ידענו, שעל אף כל שאר מעלות תנובה, אין היא מייצרת גבינות המחסוסות נגד כדורים. עברנו את באב-אל-חואד, כשידינו לופתות את הרובה והאצבע על ההדק. הרגשתנו לא היתה נוחה מאד. מותר לומר שקשתו פחדנו, אני חושב שכל מלוחי-השירות באותם הימים הרגישו הרגשה זו, כשראו את שני קירות החרים של הגיא משקיפים אליהם, נוף שנברא על-ידי הקדוש-ברוך-הוא במיוחד למאריים.

לבסוף ראינו מרחוק את הבתולה של אביר גוש וזרתה בשמש בראש ההר. האמן לי, היה זה מראה מרהיב-עיני. ידענו הרפו מן הרובה. הרמנו את ראשינו. ידענו: זהו שטח שלנו. באבוגוש יכול לוחם עברי להירדם בצהרי יום, בטוח שלא תאונה לו רעה. באבוגוש, גרים ידידים — לא קוויולינגים שיתקצו לך סכין בגב, כי אם רעים בעת צרה. רבם שוכחים כיום חוב זה. העולם הזה לא ישכח.

אורי אבנרי

מכתבים

קרה, משהו בין בנו ואחי. רציתי להסביר לי את העניין אבל הוא אמר לי, כפירוש: "עם שחורים אין אני רוצה לדבר!"
יהונתן לוי, זכרון יעקב
נסיתי לענות על השאלון מכלי לקראת החליה את

בממצא הנקודות שנתגס, ומצאתי שהגנו נמנה בין הטובים היות ואספתי סחות 33- נקודות. (בכל זאת) אין תפקודם לעורר מלחמה בין העדות. אמת כי המצב הוא נרע אולם הוא אינו כה, "שחור" כפי שאתם מתארים אותו.

ישעיהו שרון, לבן, צה"ל
אני, "שחור" בן שחורים אלא שערך עכשיו לא היתה לי התודעות להרגיש בהפליה וזה לדעתי בגלל החינוך שקיבלתי — בתוספת חללאי, פלמ"ח, צה"ל.

אניני אומר שאין הפליה כזו. לדעתי אפשר לחלץ אותה ררך אותו חינוך ולתת לזמן לעשות את שלו.

יהושע אשר, חולון
אם אתם מחפשים את האמת, מדוע לא הכתבו על הפליה לבנים? ישנן דוגמאות בלי סוף. עולים מארצות המערב חייבים לשלם את דמי הי נטיקה שלמה בעוד תימנים, מרוקאים וכו', מוכאים לארץ בארצות על חשבון הסכנות היהודית ולפי עמים אפילו מחזורים באותה צורה.

קורא, תל-אביב
בוודאי שלא. הם רק פחות מסוגלים להסי תפק בתנאי שוטרי.

אף על פי שצדקתם ברוב דבריהם אני חולקת על שתי טעויות: אינכם מבדילים בין ספרדים לבין שחורים, הקרחם וכחבכם ולבסוף הסקתם מסקנה שהיתה ברורה כבר לכל אדם — ישנה הפליה. אולם לדעתי הפליה זו מובנת ולא תוצאה של דעה קדומה תהדכרית. רגע שמישהו נוסע באוטו עם אותם אנשים ומרגיש רעש של נוהל או הרמנות לא הרגשה אחרת — שכן הם באמת מזר המים, מלובללים, מתנהגים לפעמים כחיות. אהבי מירבות ועוד — נעשה הדבר בהבהרה מלאה. דבר זה אי-אפשר לתקן על-ידי שאלון, אף על-פי שעשייתם מפעל גדול בעל-החיות בעיית זו.

ובכלל, מדוע לא תצלמו קצת את השחורים מרמתין עם וילות במבוקם להראות מעברות ואר הלים או אנשים יהים?

מהש תורג'מן, יפו
אני בעל קלסטר פנים הדומה לספרדי וזה מברר אני לא פעם, במסביבה. הרי מקרים אחרים: כאשר הוצלתי לפני משפחת ארשתני (כיום אשתי) היתה שאלתם הראשונה אם אני ספרדי. באם כן, אזי מוטב לי לשאת רגלים. הם הופתעו מאד ולא ראי מינו, עד אשר היצנתי תעודה שאני ירד נרמניה במקום עבודתי הופלתי לדעת, למרות שאני נושא תואר מקצועי נבחר משאר חברי האשכנזים, משום שהשבועי לספרדי — עד לאתר כירוד מוצאי העדתי. אינני רגיל ללבוש חולצות צבעוניות ואינני מושח שערי בשמן, אך לעיתים די קרובות אני מרגיש את ההפליה בכשרי. ואני יכול לומר בבטחה: למה הפליה.

יצחק ג, חיפה
האם ידוע לכם שלא היתה קיימת ביפן או בי אנטליה בעיות יהודים עד אשר עוררו אותה היר מינס? אתם עשיתם אותו דבר בכעיתו אשר אינה קיימת אלא בממדים קטנים ומנוסחים מאד.

שמעון עדן, תל-אביב
אבי מסולין, אני מפרס, נולדתי בכרול, התי חכמתי בישראל, אשתי מספרדית. אוהב אני לי אכול חמין של שבת כמו פלאפל וכאבא — אנא עזרו לי לכתוב. לאור עובדות אלה, מה אני "שחור" או "לבן"?
נמ אני רוצה להיות בין פותרי השאלונים.

יעקב שלסקי, כפר סבא
ההקורא שלסקי נמצא במצב החאושר בו יכול הוא לשמש זוגמה למיזוג העדות, אג בעייה מרתקת לאיגוד הארצי של הצבעים.

מה עתה?
גליון מאה השנה שלכם (תעופם חזר 829) היה מעניין מאד. אבל למה הגדתם את שטח המודעות ב-100% יהוד עם זה גם את מחיר העתון?

חנן שפירא, תל-אביב
הגדלת שטח ה מודעות (ב-5,3%) והמחיר (ב-7,3%) באו כדי לכסות את ההוצאות הכרוכות בהגדלת מספר העמודים ב-25%.

הזמור של בחורה
חן חן לילי נצילי, העברה השינתה את דעתי בדבר אספ הוש הומור לכחירות וכן בדבר הוש המור פנום לצרכים. כה לוי.

מה היה בטיול?
מארגני טיול התלמידים לאיטליה (תעופם חזר 829), לרבות רוב התלמידים, מוועדים למקרא

"דופקים את השחורים!"
רפורטזיה השנה בסדרה החושפת את רקע ההפליה הע דתית במדינה נדחתה לשבוע הבא, כדי לתת מקום לשבוע פניה על כפר אבן-גוש שהוצאה כשבוע שעבר.
המאמר יהיה מוקדש להפליה בחיי יומיום, ויכחד ראיון מין חד עם הר המשטרה, כבוד שיטרת.

דברי ההשמעה שנכתבו על המסע. אין בפינו מלים מתאימות כדי לכסא את התנובה על מה שנכתבו. דברים שלא היו ולא נבראו נכתבו. עובדות סולוסו בצורה מהרירה ביותר.

כה בשעה שניתן לתלמידים טיול יחיד במינו במחיר נמוך (שכלל גם כול סטיפנדיות לתלמידים מחוסרי-אמצעים והיווה סרק לימודי חשבון מבחינה תרבותית-אמנותית-היסטורית ולאומית) מצאו לה עלות על הכתב נקודות שהורות בלבד של המיול. אנו מצהירים בזה שטיולנו לאיטליה השוב את פנתרו העללה. אאקנונו לתלמידינו לימוד בלתי אמצעי של התרבות, האמנות, ההיסטוריה והגיאוגרפיה של איטליה. בלי קשרים עם הווינו עם קהילות השונות ועוררנו בהם את הקשר לארצנו (ג) הופעתנו באיטליה הוסיפו דף של כבוד למ דינונו בין הנונים ובין היהודים — בסדר, בסקט ובהופעה הנאה. פעלנו את אשר עשרות שליחים מיוחדים לא יעשו — ובסעות הוצאות.

הנקודות הכולמות
בחינת סרטי השנה (תעופם חזר 830) היא עניין קהילתי השונות ועוררנו בהם את הקשר לארצנו (ג) הופעתנו באיטליה הוסיפו דף של כבוד למ דינונו בין הנונים ובין היהודים — בסדר, בסקט ובהופעה הנאה. פעלנו את אשר עשרות שליחים מיוחדים לא יעשו — ובסעות הוצאות.

הישוב גרוס, חיפה
איש לא הטיל ספק בכך שגם לטתי שחקי ניות אלו ישנן נקודות בולטות לזכות.

על המסים
בפעם הראשונה קראתי משהו ארוך על מה ה כנס (תעופם חזר 831) ועם כל היונה נושא כאוב. הנתיי אבל למה תסתפקתם במס אחד? הרי ישנם גם מס שעשועים, מס נסיעות, מס אחיד — אני יכול לתת לכם עד תריסר מסים...

תודה רבה. מס-9 פיק
גישתכם לבעיית המסים וההשתמטות מתשלומם היא ביקורתית מאד, ובצדק. מי חשב, לפני חמש שנים, שיבוא יום ואזרח מדינת ישראל ינכה לרמות את ממשלתו? הרי כל פעם שאנחנו משלמים את חובתנו למדינה עלינו לברך שהתיינו.

על המסים ועל הנפלאות?
נתין רבינוון, תל-אביב

כרכולי ישראל
ברור שאף אחד מן הכולם שצוירו בעמוד האחרון (תעופם חזר 830) לא זוכה בפרס. הם יותר מדי ריאליסטיים מכדי שיתארו את הציונות, סחות ריאליסטיים מכדי שיתארו את המציאות.

חביבה שטיין, תל-אביב
'רכות' — מה קרה ליציפור הנפש? למה היא נראית כל כך עייפה?
אברהם חסון, חולון
מה הפלא — אחרי אלפיים שנה וכו'?

עבור רותי
עצם הרעיון של פתיחת מדור "עבור רותי" הנהו יעניין טוב. אולם לא אוסקר בדיוק מה מתכננת המערכת לפרסם בתוכן מתוך סכתבים. ואם ישנו פרטום על סכתב הן בשבילכם מחיר סמלי, הרי יש לכם מושג קצת משונה של סמליות.

הננו מביאים ליריעת הקוראים
כי החזר מ-1.10.53, יהיה מספר הטיה פון של המערכת 26785.

ט"ט בין השאר בשל דרישתו גהיב את הירדן בין שתי גדות מדינת ישראל.
לדון שימושי לתיירים
כדי להקל על התיירים ה מבקרים במסביה לבסא בק לות את צרכיהם היומיומיים העיקריים, מביאה להם מערי פת העולם הבא שיוחן קצר לשיחלת יומיים.
בנמל (2): נהניתי מאד במולדת היהודים. / לא, לי צערי לא אוכל לבקר שנית בשנים הקרובות, אבל אני לוי לפני כל חברי לעבור חויה זו כמוני.
החמשייר
היה היה איש מחזור שרצה להיות לגיבור. לנמל הוא ביקש להכניס תמוקס אד אמר לו: "עמוד בתור"

העולם הבא

השבועון המצויר לאינפורמציה

פלידיים
ההנוטה השבוע אדם שחשב נגד הכיוון.
בתל-אביב עצה ממסרת
מו זמוי — בהמשכים
זאב ז'בוטינסקי, מנהיג רביזיוניסטי, נפטר 1940. התפרסם בעיקר בשל דרי שחו להביא את מדינת ישראל אל לשתי גדות הירדן.
דוד בן-גוריון, מנהיג מפא"י, נולד 1886. התפר